

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای تاثیر مداخلات اجتماعی و تفریحی بر کیفیت زندگی سالمندان مقیم سرای سالمندان و ساکن در جامعه

محل انتشار:

مجله سالمندشناسی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نضال آژ - Qazvin University of medical sciences, Qazvin, Iran

امیر جوادی - Qazvin University of medical sciences, Qazvin, Iran

بهرام مهرتاش - Qazvin University of medical sciences, Qazvin, Iran

محمدرضا مصطفائی - Qazvin University of medical sciences, Qazvin, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: اغلب سالمندان تمایل دارند که سالهای آخر عمر خود را در خانه خود سپری نمایند، ولی شرایط زندگی امروزه، آنان را به سمت زندگی در خانه های سالمندان سوق می دهد. این در حالی است که اغلب مطالعات بر نارضایتی، احساس تنهایی و کیفیت پایین زندگی در خانه های سالمندان در مقایسه با کیفیت زندگی در سالمندان مقیم جامعه حکایت دارد، لذا انجام مداخلاتی برای ارتقای کیفیت زندگی سالمندان در سرای سالمندان و مقبول نمودن این مراکز از دیدگاه این قشر ضروری به نظر می رسد. از اینرو این مطالعه به بررسی تاثیر مداخلات اجتماعی و تفریحی بر کیفیت زندگی سالمندان مقیم خانه های سالمندان شهر قزوین و مقایسه آن با کیفیت زندگی سالمندان مقیم در جامعه می پردازد. روش کار: این مطالعه یک تحقیق نیمه تجربی در جامعه با گروه کنترل است که بر روی ۳۷ سالمند مقیم خانه های سالمندان و ۳۶ سالمند ساکن در خانواده در شهر قزوین انجام شد، ابزار جمع آوری داده ها پرسشنامه ۳۶ سوالی کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی بود که قبل و سه ماه بعد از مداخله در هر دو گروه توسط نمونه گیر تکمیل شد. نمونه گیری برای سالمندان ساکن در جامعه بصورت تصادفی و برای ساکنین در سرای سالمندان بصورت سرشماری بود. مداخله بصورت برنامه تفریحی، ویزیت ماهیانه پزشک داخلی، گردش در شهر و یک مسافرت خارج از شهر بود. داده ها پس از جمع آوری توسط نرم افزار SPSS ۲۱ و با استفاده از آزمون تی مستقل و زوجی مورد آنالیز قرار گرفتند. یافته ها: میانگین نمره کیفیت زندگی قبل از مطالعه برای گروه سالمندان مقیم در سرای سالمندان در بعد سلامت جسمی 8.29 ± 59.43 و در بعد روان 5.80 ± 63.88 و در کل 5.31 ± 61.65 و این مقادیر برای گروه سالمندان ساکن در جامعه به ترتیب 5.80 ± 63.88 ، 8.37 ± 64.65 و 7.30 ± 64.60 بود. میانگین نمرات کیفیت زندگی بعد از مداخله برای سالمندان مقیم سرای سالمندان در بعد جسمانی 8.07 ± 61.29 ، در بعد روانی 6.80 ± 71.08 ، در کل 5.17 ± 66.18 بود، درحالیکه تغییر محسوسی در گروه کنترل دیده نشد (7.85 ± 63.97 ، 8.10 ± 66.08 و 6.96 ± 65.02). نتیجه گیری: نتایج مطالعه نشان می دهد که می توان با ایجاد تغییراتی در محیط خانه های سالمندان، این مکان را نیز برای سالمندان جذاب نمود تا کیفیت زندگی همانند سالمندان مقیم در جامعه داشته باشند.

کلمات کلیدی:

Nursing home, Elderly living in nursing home, Community dwelling older adults, Quality of life, Promoting interventions, سالمندان مقیم خانه سالمندان، سالمندان مقیم جامعه، کیفیت زندگی، مداخلات ارتقا دهنده کیفیت زندگی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1365219>

